

Imię to wyrosło na przelomie dwóch epok

Stalin-Chorąży obozu pokoju

STALIN — to imię oznacza socjalizm.

STALIN — to imię oznacza pokój.

STALIN — to imię oznacza zwycięstwo.

Imię Józefa Stalina, którego 72 rocznicę urodzin obchodzi dziś cała postępową ludzkość, jest na wieki związane z epoką, w której lud pracujący osiągnął największe zwycięstwo w walce o życie bez wyzysku i ucisku, w walce o socjalizm.

Przeszło pół wieku walki i kierołnictwa walką klasy robotniczej o zwycięstwo proletariatu nad państwem carów, o umocnienie dyktatury proletariatu i władzy ludowej, o budownictwo państwa socjalistycznego i podstaw komunizmu — to w skali dziejów nie pół wieku, ale cała epoka.

Wraz z Leninem tworzył i wychował On okrytą chwałą Wszeczwiązkową Komunistyczną Partię (bolszewików).

Wraz z Leninem tworzył pierwsze w historii państwo ludu pracującego i obronił je przed atakami mocarstw imperialistycznych i rodzimej reakcji i wraz z Leninem budował mocne podstawy ustroju socjalistycznego, kwitującego stale wzrastającym dobrobytem mas, rozwojem nauki, kultury i sztuki.

Gdy nie stało Lenina, Józef Stalin na czele partii i narodów radzieckich wziął na siebie odpowiedzialność za prowadzenie Kraju Rad leninowską drogą.

Wbrew wrogom zewnętrznym, wbrew nasyłanym przez wroga trockistowsko-bucharinowskim agentom, którzy usiłowali wyłamać szprychy z radzieckiego wozu, naród radziecki dokonał pod wodzą Stalina socjalistycznego uprzemysłowienia kraju.

Dziś Stalin stoi na czele budownictwa komunizmu, którego zręby widać już wyraźnie poprzez rusztowania stalinowskich budow na Woldze, Dnieprze, Amu-Darii. Ta gigantyczna praca kształtowania społeczeństwa komunistycznego jest potężnym bodźcem i materialnym oparciem dla krajów, które wzorem Związku Radzieckiego przystąpiły do budowy socjalizmu.

Imię Stalina jest sztandarem budownictwa krajów demokracji ludowej Europy i Azji i sztandarem walki proletariatu w krajach kapitalistycznych. Imię Stalina jest sztandarem narodu polskiego. To dzięki jego zwycięstwu nad faszystycznym narodem polski wyzwolił się z jarzma hitleryzmu i jarzma rodzimej reakcji.

To dzięki pomocy Związku Radzieckiego i osobistej trosce Stalina dane nam było stworzyć ludowe Wojsko Polskie, które w walkach u boku Armii Radzieckiej, pod dowództwem oficerów wychowanych w stalinowskiej szkole zwycięstwa, przekształciło się w nowoczesną armię ludu pracującego.

To dzięki genialnej stalinowskiej polityce narodowościowej uzyskaliśmy sprawiedliwe granice naszego państwa, a na zachodzie sojusznika i przyjaciela, Niemiec kę Republikę Demokratyczną, pierwsze w historii pokojowe państwo niemieckie, które granicę na Odrze i Nysie uważa za wieczystą granicę pokoju.

To dzięki pomocy Kraju Rad i osobiście Józefa Stalina nie zazналиśmy głodu w pierwszych dniach

po wyzwoleniu; mogliśmy natychmiast uruchomić przemysł, podjąć dzieło odbudowy zniszczonej i ruin pozostawionych przez faszystowskiego okupanta.

Z dumą patrzymy na Warszawę, wzniesioną z ruin piękną socjalistyczną stolicę. A przecież to zaledwie 6 i pół lat, gdy radziecy inżynierowie tchnęli życie w śmiertelnie ranione miasto i wraz z nami uruchamiali pierwsze obiekty. Piękna Warszawa powstała na mocnym fundamencie przyjaźni polsko-radzieckiej.

Słuszną dumą przepaja nas Nowa Huta i Żerań, Wizów i Gorzów, Dychów i Piotrków, nowe wielkie piece w hucie „Częstochowa“ i „Kościuszkó“. A przecież to braterska pomoc i współpraca Kraju Rad umożliwiły nam zbudowanie tych obiektów i wielu set innych, które nie były do pomyslenia w Polsce kapitalistycznej.

Na naukach Stalina wychowało się dzisiejsze pokolenie budowniczych socjalizmu w Polsce.

Nowe stosunki między narodami, jakie wprowadzili Lenin i Stalin, stosunki braterstwa i przyjaźni w miejsce wilczego prawa rządzącego społeczeństwami kapitalistycznymi, gdzie silniejszy gnębi słabszego, oraz pomoc radziecka i towarzysza Stalina sprawiły, że nie staliśmy się znów łupem Trumanów i Churchillów, łupem królów żelaza i nafty, łupem dolara.

I one to sprawiły, że nie jesteśmy imperialistyczną bazą agresji, ale krajem budującym socjalizm, ważnym ogniwem obozu pokoju, któremu przewodzi Wielki Stalin.

Narody świata nazwały Józefa

Stalina Chorążym światowego obozu pokoju. Na ten najwyższy tytuł zasłużył sobie Wielki Stalin ponad pół wiekiem tytanicznej pracy. Leninowsko-stalinowska polityka zagraniczna, którą kieruje się to najpotężniejsze mocarstwo świata, wyrosła z walki przeciwko imperialistycznym wojnom, z walki o pokój i opiera się na poszanowaniu woli narodów, na poszanowaniu suwerennych praw wielkich i małych narodów.

Zyjemy w okresie napięcia w stosunkach międzynarodowych. Amerykański imperializm, ten spadkobierca hitlerowskich urojeń o zawiadnięciu światem, przygotowuje nową rzeź narodów. W poprzek ludobójczym zamysłom Trumanów i Achesonów, Churchillów i Adenauerów staje potężny obóz pokoju na czele z niez-

wyciężonym Związkiem Radzieckim.

Obozowi pokoju przewodzi Józef Stalin, największy w dziejach strateg wojenny, który zorganizował i odniósł zwycięstwo nad najpotężniejszą machiną wojenną hitlerowskiego i japońskiego imperializmu i genialny strateg pokoju.

34 lata istnienia Kraju Rad przekonały narody świata, że stalinowska polityka narodowa, polityka pokoju jest codzienną praktyką Związku Radzieckiego.

Stalinowska polityka narodowa umożliwiła powstanie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, pierwszego w historii pokojowego państwa niemieckiego.

Stalinowska polityka narodowa pomogła narodowi chińskiemu uwolnić się z jarzma imperializmu. Stalinowska polityka na-

rodowa, polityka pokoju sprawiła, że na jednej trzeciej powierzchni kuli ziemskiej walka o pokój stała się treścią pracy państwowej, obejmującą wysiłek 800 milionów ludzi, sprawiła ona również, że w krajach kapitalistycznych setki milionów ludzi walczy przeciwko imperialistycznym organizatorom nowej wojny.

Gdziekolwiek na świecie toczy się walka o wolność, pokój i socjalizm — tam rozbrzmiewa imię Stalina, tam jest ono zawołaniem, dodaje otuchy, napawa wiarą w zwycięstwo.

„Pokój będzie utrzymany i utrwalony jeśli narody ujmą w swe ręce sprawę utrzymania pokoju i będą broniły jej do końca“ oraz „agresora trzeba przyjąć w pełnym uzbrojeniu“ — te dwie podstawowe prawdy wypowiedziane w lutym i październiku br. przez Stalina stały się bu solą ruchu w obronie pokoju i wciności narodów.

Narody, które obaliły ustrój wojny i wyzysku, wśród nich naród polski, wyciągają z tych nauk właściwe wnioski. Są nimi — walka o wzmocnienie sił gospodarczych i obronnych swych krajów.

Jak co roku, w dniu urodzin Stalina setki milionów ludzi zwracają swe oczy w stronę Kremla. Jak co roku, naród polski wraz z całą postępową ludzkością śle genialnemu Stalinowi gorące pozdrowienia i życzenia długich lat życia i zdrowia.

„Stalin... imię to — pisał Prezydent Bierut w 70 rocznicę urodzin wielkiego nauczyciela ludzkości — wyrosło na przelomie dwóch epok.

Ginąca — doprowadziła do największego pogwałcenia człowieka. Nowa — rozplomiła się coraz potężniejszym blaskiem zwycięstwa jego wolności. Imię Stalina jest symbolem tego zwycięstwa“.

Kazimierz Goldz

„Warty Stalinowskie“ wyrazem hołdu dla wielkiego Przyjaciela Polski

Z okazji 72 rocznicy urodzin Józefa Stalina w wielu zakładach pracy zaciągnięto „Warty Stalinowskie“.

Zobowiązania produkcyjne, podjęte na specjalnych zebraniach oraz w ramach Wart, zmierzają do wykonania i przekroczenia rocznych planów.

W zakładach pracy i szkołach odbywają się akademie i wieczornice, na których masy pracujące i młodzież wyrażają swe gorące przywiązanie do Chorążego obozu pokoju.

We wszystkich oddziałach produkcyjnych huty „Bajdon“ odbyły się zebrania, na których hutnicy postanowili zaciągnąć „Warty Stalinowskie“. W wydziale stalowni robotnik Stanisław Marciniak oświadczył na zebraniu: „Józef Stalin jest budowniczym epoki wyzwolenia mas pracujących. Aby godnie uczcić rocznicę Jego urodzin zaciągam jako pierwszy „Wartę Stalinowską“, by wzmoczoną i wydajniejszą pracą dać wyraz przywiązania do Chorążego pokoju“.

Za przykładem Marciniaka załogi obsługujące poszczególne piece martenowskie zobowiązały się skrócić dotychczasowy czas wytopów stali 30 do 50 minut.

„Warty Stalinowskie“ zaciągnęły również wszystkie oddziały i zespoły w walcowni oraz osiem dalszych wydziałów produkcyjnych i przetwórczych. Pierwszy walcownik Ludwik Żymła powiedział: „Warta Stalinowska“ to nasze robotnicze pozdrowienie dla Towarzysza Stalina, naszego przyjaciela i wodza niezwykłego obozu pokoju“.

Stefan Zawadzki

Pamięć

Choć wspomnienia są nieco zatarte
I na medalach zciemniało złoto
Pamiętam rok czterdziesty czwart
Wiosna, w butach chlupało błoto.
Karabinu pas w plecy się worał,
Odparzone bolały stopy,
W jednej czwórce szła z nami historia,
Na zachód stumilowym krokiem.
Pamiętam; ziemię zryta, okopy,
Oczy dziewcząt błękitne, jak len,
Kiedy chłopom z folwarcznej biedoty
Pańską ziemię dał PKWN
Lublin wstawał, jak żagiel po burzy.
Dzień się kłębił i dymił, jak lont.
A po drogach, na działach, wśród kurzu
Wolność wieźli żołnierze na front.

Pamiętam; dzień w spalonej stolicy,
Tabliczkę z dykty wywiesił sklep:
Wydajemy z radzieckiej pszenicy
Dla cywilnej ludności chleb.
A ludzie z pracy, ze sztandarami
I ze śpiewem nad Wisłę szli wprost
I tam z radzieckimi saperami
Poprzez rzekę przerzucali most
I pamiętam dzień szturm Berlina,
Reichstag w ogniu, huk dział w Tiergartenie...
I codziennie Człowieka wspominam,
Symbol zwycięstw i nasze natchnienie.
Dzisiaj za to, że w ciężkiej godzinie
Dłoń nam podałeś serdeczny i bliski,
Żyjesz z nami Towarzyszu Stalinie,
W rytmie pracy, w sercach nas wszystkich.

